

Üllatav kevadseen rabas

Ain Raitviir

Soodes kasvab vähe seeneliike. Turvas ja turbasammal ei ole nende eluks põrmugi sobiv keskkond. Seenelised muidugi teavad, et kuivavõitu seenehooajal leiab sooservadest soopilvikuid ja sooriisikaid, aga üldiselt soo üks seenelkäigu koht ikka ei ole. Sellest hoolimata pakuvad sood ka oma väikesi seeneliiklusi. Üks neist on kindlasti torganud silma nendele, keda looduse kutse on varakevadel rabale jalutama viinud. Varasel kevadel on seal juba märtsi lõpul–aprilli algul lumest paljaks sulanud laike, kus võib kaunis sageli märgata tiheda valge seeneniidistiku peal kobarana kasvavaid kuldkollaseid või munakollaseid tillukesi liiakujulisi seeni. Kõige rohkem meenutavad nad ehk võileivale määratud punase kalamarja suutäit. See on **raba-kobarliudik** (*Byssonectria aggregata*), üks meie varajasemaid kevadisi liudseeni. Tavaliselt on tema kogumikud tikutoosi kuni peopesa suurused, ent siis, kui ta kasvab põdrasõnniku vahetus läheduses või hajusalt maapinnale poetatud pabulate vahel, katab ta kuni kolmekümnesentimeetrise läbimõõduga ala. Seda muidugi tänu sõnnikust saadavate toitainete küllusele. Üksikud viljakehad aga jäävad ka sel juhul ikka ainult 1-2 mm suuruseks. Tänavu kevadelgi tasub seda seent tähele panna ja temast kas "Eesti Looduse" toimetusele või Eesti TA Zooloogia ja Botaanika Instituudi mükoloogetele (Vanemuise 21, EE2400 Tartu) teatada, et teadlased saaksid tema levikut täpsemalt kaardistada.

Autori foto

